

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M. M.**, bytom M., zastúpeného JUDr. Š. L., advokátom, S. proti žalovaným: **1/ Personálny úrad generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzova 8, Bratislava, **2/ Topografický ústav Banská Bystrica generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky**, so sídlom Ružová 8, Banská Bystrica, **3/ Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzova 8, Bratislava v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

r o z h o d o l :

Súd konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným dňa 01.10.2007 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť, aby doručili žalobcovi rozhodnutie o povýšení na nadporučíka a rozhodnutie o povýšení na kapitána a uhradili žalobcovi trovy konania. Dňa 24.07.2008 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie návrhu, v ktorom sa navrhovateľ domáha, aby žalovaní žalobcovi doručili aj rozhodnutie o povýšení na poručíka.

Na základe žiadosti súdu sa k podanému návrhu mali vyjadriť žalovaní. Žalovaní 1/ a 2/

postúpili žiadosť o vyjadrenie žalovanému 3/, teda Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, Úradu právnych služieb. Žalovaný 3/ sa vo veci vyjadril, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú orgány verejnej správy v zmysle ustanovenia § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Podľa jeho názoru, v obidvoch prípadoch ide o zložku Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, pričom ani ozbrojené sily Slovenskej republiky, ani Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky a dokonca ani žalovaní 1/ a 2/ nemajú právnu subjektivitu, a to ani hmotnoprávnu, ani procesnoprávnu a preto nemôžu vôbec vystupovať ako účastníci občianskeho súdneho konania. Ďalej žalovaný 3/ uvádza, že žalobca je bývalý profesionálny vojak, naposledy vo funkcii náčelník skupiny zberu špeciálnych informácií oddelenia topografie úseku centrálnej priestorovej databázy odborných orgánov Topografického ústavu Štábu riadenia operácií Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky. Žalobca listom zo dňa 28.07.2006 označeným ako „Žiadosť o prešetrenie povýšenia“ požiadal Inšpekciu ministra obrany SR o prešetrenie jeho povýšenia do hodnosti „kapitán“ k 10.07.2003. Vzhľadom na to, že podanie žalobcu nebolo sťažnosťou v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, Sekcia kontroly – Inšpekcia ministra obrany (ďalej len „SEKO-IMO“) listom č. SEKO-IMO-566/2006-Pab z 10. augusta postúpila podanie žalobcu z dôvodu vecnej príslušnosti Personálnemu úradu ozbrojených síl SR Bratislava. Túto skutočnosť SEKO-IMO oznámila aj žalobcovi. Personálny úrad ozbrojených síl SR Bratislava č. PÚ-12-111/2006 CPČ z 30. augusta 2006 oznámil žalobcovi, že vo veci jeho povýšenia do hodnosti „kapitán“ nie je možné konať, nakoľko neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Následne žalobca listom zo dňa 27.09.2006 podal na SEKO-IMO v uvedenej veci sťažnosť na postup Personálneho úradu ozbrojených síl SR Bratislava. Prešetrenie sťažnosti žalobcu vykonala v dňoch od 3.októbra 2006 do 12.októbra 2006 komisia Inšpekcie ministra obrany SR. Po prešetrení uvedenej sťažnosti komisia prišla k záveru, že zo strany zamestnancov Personálneho úradu OS SR nedošlo k porušeniu zákona pri zisťovaní skutkového stavu a podanie Ing. M. M. bolo prešetrené a posúdené správne. Podanie žalobcu bolo doručené po zákonom stanovenej lehote, ktorá plynula od 10.07.2003 do 10.07.2006. Keďže zmeškanú lehotu nebolo možné odpustiť, nebolo možné ani vo veci konať. Sťažnosť žalobcu bola posúdená ako neopodstatnená. K ďalším námietkam žalobcu sa žalovaný 3/ vyjadril, že na základe personálneho rozkazu Ministra obrany SR č. 171/98 bol žalobca dňa 10.07.1998 prijatý do dočasného služobného pomeru podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 370/1998 Z.z. o vojenskej službe a súčasne bol podľa § 99 ods. 1 zákona č. 370/1998 Z. z. vymenovaný do hodnosti „poručík“ s určením na výkon funkcie starší programátor Topografického ústavu Generálneho štábu Armády SR (ďalej len „TOPU“).

V období od 05.08.1998 do 30.09.2002 žalobca vykonával funkciu starší programátor oddelenia digitálnych informácií úseku geografie a informatiky TOPU. Dňa 10.07.2000 bol žalobca povýšený do hodnosti „nadporučík“. Následne žalovaný 3/ citoval ustanovenia § 106 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. kde je ustanovené, že vymenovanie, povýšenie profesionálneho vojaka do vojenskej hodnosti alebo prepožičanie vojenskej hodnosti profesionálnemu vojakovi vyhlasuje služobný orgán v personálnom rozkaze a ustanovenia § 48 ods. 7 zákona č. 370/1997 Z.z., že personálny rozkaz musí byť podpísaný s uvedením vojenskej hodnosti, mena, priezviska, funkcie služobného orgánu a musí sa oznámiť alebo doručiť profesionálnemu vojakovi. Žalovaný 3/ poukázal na to, že personálny rozkaz č. 14 zo dňa 27.06.2000, ktorým bol žalobca dňom 10.07.2000 povýšený do hodnosti „nadporučík“ bol žalobcovi dňa 12.07.2000 vyhlásený Náčelníkom Topografického ústavu. Túto skutočnosť potvrdil žalobca vlastnoručným podpisom na oznámení. Originál Oznámenia (vyhlásenia) personálneho rozkazu profesionálnemu vojakovi zo dňa 12.07.2000 sa nachádza v osobnom spise žalobcu. Podľa ustanovenia § 48 ods. 8 zákona č. 370/1997 Z.z., ak profesionálneho vojaka nemožno dosiahnuť, vyhlásenie personálneho rozkazu sa nahradí jeho doručením. Žalovaný 3/ uvádza, že personálny rozkaz o povýšení bol žalobcovi oznámený (vyhlásený), a preto nebol dôvod na jeho doručovanie profesionálnemu vojakovi.

Ministerstvo obrany navrhlo, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie proti žalovaným 1/ a 2/ zastavil z dôvodu nedostatku právnej subjektivity a z dôvodu nedostatku právomoci súdu, nakoľko žalovaný 1/ a 2/ nie je orgán verejnej správy a predmet sporu sa netýka oblasti verejnej správy. Zároveň tiež navrhlo, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu proti žalovanému 3/ zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného 3/ a tiež z dôvodu, že žaloba je neprípustná a nedôvodná.

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej **správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom** tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet

a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako 3 mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

*Podľa § 250d ods. 3 prvej vety O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, **ak ju podala neoprávnená osoba**, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).*

Podľa § 250t ods.5 navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhove.

Zo spisov vyplýva, že žalobca je **bývalý profesionálny vojak**, preto právne vzťahy vyplývajúce zo služobného pomeru žalobcu a žalovaného 3/ zanikli. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, pretože zo žiadneho zákonného ustanovenia mu nevyplýva právo voči žalovanému, a teda tomu zodpovedajúca povinnosť žalovaného 3/ voči žalobcovi ako bývalému profesionálnemu vojakovi na doručenie rozhodnutia o povýšení na poručíka, nadporučíka a na rozhodnutie o povýšení na kapitána.

Okrem toho najvyšší súd konštatuje, že vo veci rozhodnutí o povýšení na poručíka, nadporučíka a kapitána **bolo konané** – dňa 10.07.1998 bol vymenovaný do hodnosti „**poručík**“ personálnym rozkazom Ministra obrany SR č. 171/98, dňa 10.07.2000 bol žalobca povýšený do hodnosti „**nadporučík**“ personálnym rozkazom č. 14 zo dňa 27.06.2000 (v súlade s § 106 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z. z.) a vo veci povýšenia na „**kapitána**“ bola vybavená jeho „Žiadosť o prešetrenie povýšenia“ oznámením žalobcovi Personálnym úradom ozbrojených síl SR Bratislava č. PÚ-12-111/2006 CPČ z 30. augusta 2006; následná žalobcova sťažnosť na postup Personálneho úradu ozbrojených síl SR Bratislava bola posúdená komisiou SEKO – IMO ako neopodstatnená, o čom bol žalobca listom zo dňa 15.11.2006 informovaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O.s.p., podľa ktorého má navrhovateľ právo na náhradu trov konania, len ak súd návrhu vyhovel a preto navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže súd návrhu navrhovateľa nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 15. októbra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková